

at en Mand kan beklæde flere Embeder, og det vil man tillade under visse Forhold; derimod vil man ikke tillade, at f. Ex. en underordnet Embedsmand, der vitterligt ikke har nok at leve af, og af hvem ikke hele hans Tid kan forlanges, udfører et mindre Arbejde, der lønnes med en mindre Deel af de Medhjælpssummer, der bevilges ved Lønningslovene. Jeg stemmer for Fleertallets Forslag, fordi jeg finder det consequentere, men jeg stemmer imod § 1, fordi jeg tror, at den er i høj Grad urimelig, og at den stemples som urimelig af selve Lovens § 5.

**Ordføreren:** Jeg kan ikke negte, at det Standpunkt, den ærede sidste Taler indtager i denne Sag, er det consequente Standpunkt og det, som ogsaa efter min Mening stemmer bedst med Statskjenestens Læve. Jeg vil dog ikke kunne stemme for Fleertallets Forslag: thi jeg anseer bestandig § 1, som den er foreslaaet af Regjeringen, for at være et mindre Onde, end den vilde blive ved Udvildelsen efter Fleertallets Forslag, men jeg skal følge ham i at stemme imod Paragraphen. — Med Hensyn til det Forslag, der af Mindretallet er stillet til § 5, skal jeg bemærke, at en væsentlig Grund, hvorfor adskillige Medlemmer af Udvalget, der maaskee ellers vilde have sluttet sig til det ærede Mindretal i denne Sag, ikke have kunnet tiltræde Forslaget, er den, at der netop under vore Forhandlinger er fremkommet adskillige og talrige forekommende Tilfælde, hvori man maa tro, at en Cumulation af flere Embeder vilde være i Statskassens Interesse, navnlig i Post- og Telegraphvæsenet, Sernbanestyrelsen og slige Bestillinger. Man har netop tænkt sig, at der kunde komme Indstilling til os, hvori det tilraades, at en saadan Sammenlægning fandt Sted, og derfor har man troet, at det vilde være uhensigtsmæssigt at fastslaae den Regel, at Ingen kunde forene flere Embeder, idet det oftere kunde være hensigtsmæssigt, at det blev Tilfældet. Derfor har Fleertallet ikke kunnet tiltræde Mindretallets Forslag, men maa fastholde sine. — Forslaget under Nr. 6 har den ærede Minister erklæret, at han ikke har noget imod,

men han fremførte en Bemærkning derved, som jeg ikke rigtig forstod. Han anførte nemlig Forslaget som et Exempel paa de Banfælgigheder, der ere forbundne med at træffe en almindelig Regel, og det forekom mig, at han anførte, at denne ikke var anvendelig overfor Militair- og Præstestanden. Jeg tror, at han gjør os lidt Uret i dette Punkt. Sagen er den, at der for Præstestandens Vedkommende i de fleste Tilfælde ikke trænges til nogen Regel, thi i Almindelighed finder der under Vacance i et Præsteembede ingen Constitution Sted, men Forretningerne besørjes efter Dngang af Nabosoggenes Præster. Dog skal jeg tillade mig at minde den ærede Minister om, at der ogsaa foreligger Tilfælde, hvori Constitution har fundet Sted i geistlige Embeder, og jeg skulde saaledes tage meget feil, om der ikke især, da vi fik en Biskop kaldet til Kirkeminister, blev constitueret en Mand til i hans Sted at være Biskop og overtage hans Forretninger. Det forekommer mig, at det i saa Tilfælde vil være hensigtsmæssigt, at der er en Regel, og at den Regel, som er opført i Udvalgets Forslag, kan følges. Om militaire Embedsmænd gjælder det Samme; i Almindelighed foresalder der ikke Constitution, men naar der er Vacance, søger man at faae den udfyldt saa hurtig som mulig ved at ansætte en Officer. I enkelte Tilfælde forekommer det mig imidlertid, at det kunde være hensigtsmæssigt, at man kunde constituere en anden Officer i den Ertraadtes Sted, og dette gjælder maaskee især i høj Grad med Hensyn til Forplejningscorpset, hvori slige Tilfælde ikke saa sjældent kunde forekomme, men da tror jeg ogsaa, at Reglen her i det Hele taget er passende. — Med Hensyn til Spørgsmaalet om Rang og Titler har jeg faaet det Indtryk af den ærede Finanzministers Foredrag, at han vil være fuldkommen villig til at forhandle nærmere med os om denne Sag, og navnlig mener jeg, at vi have faaet meget godt Haab om, at det, der egentlig har været Udvalgets Hensigt, nemlig at faae Titler affaafede for Embedsstandens Vedkommende, ville vi kunne faae gennemført ved Samtale med den ærede Minister. Naagt det ikke har kunnet undgaaes,